

جداسازی اهداف کاذب از هدف اصلی در ردیابها با استفاده از الگوریتم‌های حوزه زمان و فرکانس

سعید علیائی^{*} و محمدرضا مرادیان^۲

۱-استادیار، ۲- کارشناس ارشد، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی
(دریافت: ۱۳۹۰/۰۶/۳۰، پذیرش: ۱۳۹۱/۰۲/۱۶)

چکیده

استفاده از ردیاب‌ها، سامانه‌های رهگیر و جستجوگرها نقش مهمی در جنگ الکترونیک دارد. یکی از روش‌های ساده و ارزان قیمت، استفاده از افزاره رتیکل در ردیابی است. اما یکی از مشکلات عمدی در استفاده از ساختارهای رتیکلی، حساسیت آنها به اهداف کاذب و از جمله فلیرها است. روش‌های مختلفی به منظور مقابله با این اهداف کاذب وجود دارد، از آن جمله می‌توان به آشکارسازی دوگانه و جداسازی منابع کور اشاره کرد. در این مقاله به طراحی الگوریتم و شبیه‌سازی ساختار شناسایی اهداف کاذب از هدف اصلی به روش جداسازی منابع کور پرداخته می‌شود. برای این منظور رتیکل را از نوع مدولاسیون فرکانسی در نظر گرفته و با استفاده از یک شکافنده پرتو در ساختار بهبود یافته، سیگنال‌های اصلی را از سیگنال‌های مخلوط خروجی (شامل هدف و فلیر) استخراج شدند و سپس، نتایج حاصل از شبیه‌سازی الگوریتم‌های حوزه زمان و فرکانس با هم مقایسه گردیدند.

کلیدواژه‌ها: ردیاب، جداسازی منابع کور، جنگ الکترونیک، جستجوگر، رتیکل، حوزه زمان، حوزه فرکانس.

Separation of the Target and Flares in the Trackers using the Frequency-Domain and Time-Domain Algorithms

S. Olyaei*, M. R. Moradian

Faculty of Electrical and Computer Engineering, Shahid Rajaee Teacher Training University

(Received: 09/21/2011, Accepted: 05/05/2012)

Abstract

The use of trackers and seeker systems has an important role in the electronic warfare. A simple and inexpensive method is based on the use of reticle devices in the trackers. But the most limitation factor for using the reticle systems is resulting from their sensitivity to false targets such as flares. There are various methods to separate the real target from flares such as dual-band detection method and blind source separation (BSS) method. In this paper, we present new algorithms of separating the real target and flares based on the BSS method. For this reason, we utilize fm reticle, and by using a beam splitter in the modified system, the main signals are extracted from the mixed signals (including the target and flare signals). The time-domain and frequency-domain algorithms are designed and compared in this approach.

Keywords: Tracker, Blind Source Separation, Electronic Warfare, Seeker, Reticle, Time-Domain, Frequency-Domain.

*Corresponding author E-mail: s_olyaei@srttu.edu

Passive Defence Sci. & Tech. 2012, 1, 17-27

کمتر است. در نتیجه این نمونه‌ها به کلاسی نسبت داده می‌شوند که به آن تعلق ندارند^[۵]. روش دیگری که این مقاله به آن می‌پردازد، استفاده از الگوریتم‌های جداسازی منابع است.

کلمه کور به این موضوع که هیچ اطلاعی در مورد نحوه مخلوط شدن سیگنال‌های منبع وجود ندارد، اشاره می‌کند. علاوه بر تشخیص هدف اصلی از اهداف کاذب، این روش کاربردهای زیادی مانند جداسازی سیگنال‌های EEG جنین از مادر، جداسازی تصاویر، استخراج ویزگی و جداسازی مخلوط چند سیگنال صحبت دارد. موضوع جداسازی منابع کور، نخستین بار در سال ۱۹۸۵ در یک کاربرد بیولوژیکی ارائه شد^[۶].

در سال ۱۹۸۸، الگوریتم دیگری برای حل مسئله جداسازی منابع کور ارائه شد. همچنین زمینه دیگری که در آن موقع در حال گسترش بود، تحلیل طیفی آمارگان‌های درجه بالا بود^{[۷] و [۸]}. در سال ۱۹۹۰، روشی بر مبنای بیشینه کردن اطلاعات ارائه شد^[۹].

روش‌های دیگری نیز ارائه شدند که می‌توان از میان آنها به خانواده‌ای از روش‌های کیفیت یکسان اشاره کرد^[۱۰]. در این روش‌ها، کیفیت جداسازی به ماتریس مخلوط کننده بستگی ندارد؛ یعنی هر چقدر سیگنال‌ها بهشدت مخلوط شده باشند، در عدم حضور نویز، تأثیری در کیفیت نهایی جواب ندارند.

در واقع با وجود سادگی فراوان جستجوگرهای رتیکلی، بزرگ‌ترین عیب آنها حساسیت به اقدامات متقابل فروسرخ مانند فلیرها است. یکی از روش‌های حل این مشکل این است که با استفاده از شکافنده پرتو ساختار جستجوگر را بهبود داده و با استفاده از روش‌های جداسازی منابع کور، سیگنال‌های اصلی از سیگنال‌های مخلوط که در خروجی جستجوگر رتیکلی بهبود یافته تولید شده‌اند، بازیابی شوند^[۱۱].

در این مقاله ضمن بررسی الگوریتم‌های جداسازی منابع کور، مدل ریاضی سیگنال‌های خروجی ردیاب نوری اصلاح شده به دست خواهد آمد. سپس الگوریتم‌های مناسب بر روی مدل سیگنال اعمال شده و نتایج تحلیل خواهند شد.

۲. جستجوگر رتیکلی

رتیکل افزارهای نوری شامل نواحی کدر و شفاف است که در صفحه تصویر یک سامانه نوری قرار می‌گیرد. شار نوری تولید شده توسط هدف، بهوسیله آینه‌هایی در یک نقطه متمرکز می‌شود و رتیکل در این نقطه قرار می‌گیرد. برای تبدیل اطلاعات مکانی به اطلاعات زمانی، رتیکل باید شامل پرده‌های مات و پرده‌های شفاف باشد و همچنین یک حرکت نسبی بین رتیکل و هدف وجود داشته باشد. در واقع یا رتیکل گردان است و آینه‌ها ثابت و یا اینکه رتیکل ثابت و آینه‌ها گردان هستند.

یک جستجوگر رتیکلی ساده شامل پخش متمرکزکننده نور، افزاره رتیکل و آشکارساز است. شار نوری عبوری که توسط آشکارساز دریافت می‌شود، توسط رتیکل مدوله می‌شود و آشکارساز یک سیگنال الکترونیکی که متناسب با شار نوری است، تولید می‌کند.

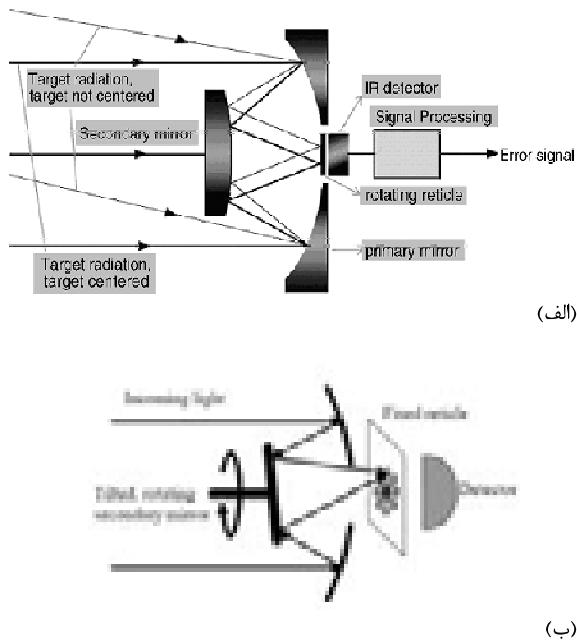
۱. مقدمه
جستجوگر رتیکلی یکی از متدالوئرین سامانه‌های نوری طراحی شده برای هدایت موشک است. رتیکل یک عنصر نوری شامل نواحی کدر و شفاف است که در صفحه تصویر یک سامانه نوری قرار می‌گیرد. شار نوری تولید شده توسط هدف بهوسیله آینه‌هایی بر روی سطح رتیکل متمرکز می‌شود^[۱]. به طور معمول، رتیکل در دو نوع مدولاسیون دامنه و فرکانس طراحی و ساخته می‌شوند^[۲]. به دلیل وجود محدودیت‌هایی در نوع مدولاسیون دامنه، امروزه استفاده از آن کاهش یافته است و بیشتر از نوع مدولاسیون فرکانس استفاده می‌شود^[۳]. یکی از بزرگ‌ترین معایب مدولاسیون دامنه در ردیابی اهدافی است که هم‌استا با مرکز رتیکل حرکت می‌کنند. در چنین وضعیتی، چرخش رتیکل سطح سیگنال ثابتی را در خروجی آشکارساز نوری موجب می‌شود در حالیکه، در نوع مدولاسیون فرکانسی این مشکل برطرف شده است^[۴].

یک جستجوگر فروسرخ که روی کلاهک موشک‌های هدایت شونده نصب می‌شود، موقعیت زاویه‌ای هدف موجود در میدان دید را تعیین می‌کند. به این ترتیب، هدف دنبال شده و اطلاعات به تیغه‌های هدایت کننده موشک ارسال می‌شود تا سرانجام موشک به هدف برخورد کند. هدف برای اینکه خود را از موشک‌های دنبال کننده حرارتی در امان بدارد، اقدام به انتشار فلیر می‌کند. فلیرها اهداف کاذبی هستند که در فاصله‌های زمانی مختلف و به طور مقطع توسط هدف پرتاب شده و سبب گمراه شدن جستجوگر می‌شود.

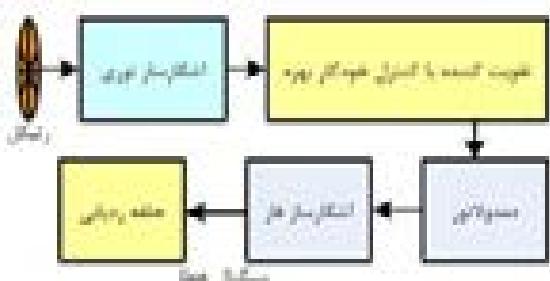
در سامانه پردازش موشک، بهمنظور تشخیص هدف از فلیر، روش‌های مختلفی ارائه شده است که شامل روش آشکارسازی دوگانه (در دو باند فروسرخ و فروسرخ و یا دو باند فروسرخ و فرابنفش)، استفاده از الگوریتم‌های خوشه‌بندی (کلاسه‌بندی) مانند روش K-means و استفاده از الگوریتم‌های جداسازی منابع است.

در روش آشکارسازی دوگانه از این نکته استفاده می‌شود که هدف به طور عمدۀ انرژی خود را در پهنه‌ی باند فروسرخ منتشر می‌کند، اما فلیر انرژی خود را در دو باند فروسرخ و فرابنفش منتشر می‌کند. بنابراین خروجی آشکارساز نوری فرابنفش فقط مربوط به انرژی منتشر شده از فلیر است و می‌توان با استفاده از تشушع در باند فرابنفش، هدف را از فلیر جدا کرد^[۴].

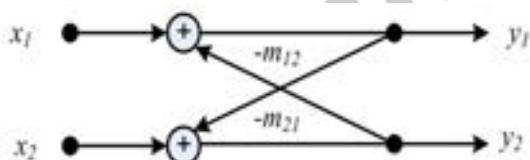
در روش K-means ابتدا دسته‌های موجود در میدان دید کلی در صورت وجود فلیر به دو دسته هدف و فلیر کلاسه‌بندی می‌شوند و از آنجایی که ابعاد هدف تا ده برابر بزرگ‌تر از ابعاد فلیر در نظر گرفته می‌شود، دسته بزرگ‌تر به عنوان هدف شناسایی می‌شود. در صورتیکه هیچ فلیری در میدان دید کلی موجود نباشد، کلاسه‌بندی تنها برای یک دسته انجام گرفته که آن کلاس همان دسته هدف فرض می‌شود. این روش هنگامی که دو کلاس در نزدیکی یکدیگر واقع شده باشند، توانایی تشخیص صحیح کلاس‌ها از یکدیگر را ندارد. علت این امر آن است که فاصله نمونه‌هایی از یک کلاس تا مرکز واقع شده بر روی کلاس دیگر از فاصله این نمونه‌ها تا مرکز همان دسته

شکل ۱. جستجوگر با (الف) رتیکل متحرک و (ب) رتیکل ثابت [۱]

شکل ۲. بخش پردازش سیگنال

شکل ۳. سامانه جداساز در روش هراولت و جوتون [۶]

$$x = As \quad (2)$$

در روش هراولت و جوتون (HJ) برای جداسازی دو سیگنال مخلوط، مدل فیدبک شکل (۳) برای سامانه جداساز در نظر گرفته می‌شود. در این روش داریم:

$$\begin{cases} y_1 = x_1 - m_{12}y_2 \\ y_2 = x_2 - m_{21}y_1 \end{cases} \quad (3)$$

این رابطه را می‌توان به شکل ماتریسی به صورت $y = Mx$ بیان کرد که در آن ماتریس M به صورت زیر تعریف می‌شود:

یک سامانه الکترونیکی سیگنال خطای حاصل را استخراج می‌کند و برای سیستم دنبال‌کننده ارسال می‌کند. ساختار رتیکلی ثابت و متحرک در شکل (۱) نشان داده شده است.

همان طور که در شکل (۲) نشان داده شده است، پس از آشکارساز یک کنترل کننده بهره اتوماتیک و مدولاتور قرار داده می‌شود. سپس سیگنال دمدوله شده به قسمت آشکارساز فاز ارسال و در نهایت سیگنال خطای حاصل به یک سامانه ژیروسکوپ دقیق وارد می‌شود تا تلسکوپ را در جهت مطلوب قرار دهد [۱].

در جستجوگرهای پیشرفته از فیلترهای نوری مختلفی نیز استفاده می‌شود تا طیف سیگنال مورد نظر را عبور داده و از عبور سایر تشعشعات نامطلوب جلوگیری کنند. مزیت جستجوگرهای رتیکلی، سادگی ساختار و قیمت کم به علت تعداد کم آشکارسازی‌های به کار رفته در آن است. بزرگترین عیب رتیکلی، حساسیت آنها به اقدامات متقابل فروسرخ مانند فلیرها است.

با توجه به نوع مدولاسیون نیز، رتیکل‌ها به دو دسته مدولاسیون دامنه و مدولاسیون فرکانس تقسیم می‌شوند. تابع انتقال یک رتیکل طوری است که می‌تواند موقعیت هدف را نسبت به بعضی نقاط ثابت در داخل میدان دید به دست آورد. این کار باید در حضور هر منبع آشفتگی مانند پرتوهای پس زمینه یا ارتعاشات اتمسفر و با زمان پاسخگویی که هدف از دست داده نشود، انجام گیرد.

۳. جداسازی منابع کور

همان طور که در مقدمه به آن اشاره شد، یک روش مناسب برای شناسایی هدف از اهداف کاذب در جستجوگرهای رتیکلی استفاده از روش جداسازی منابع کور یا BSS است. در این روش فرض می‌شود N منبع سیگنال در محیطی قرار گرفته‌اند. سیگنال‌های این منابع را $s_1(t)$ تا $s_N(t)$ نامیم. همچنین فرض می‌شود که در این محیط M حسگر قرار داشته و سیگنال‌های دریافتی این حسگرها $x_1(t)$ تا $x_M(t)$ باشد. در این صورت، هر حسگر ترکیبی از کلیه سیگنال‌های $s_1(t)$ تا $s_N(t)$ را دریافت می‌کند، به بیان دیگر:

$$x_i(t) = a_{i1}s_1(t) + a_{i2}s_2(t) + \dots + a_{iN}s_N(t) \quad (1)$$

در رابطه (۲)، ضرایب a_{ij} نامعلوم هستند. به دست آوردن سیگنال‌های منابع $s_1(t)$ تا $s_N(t)$ ، تنها با در دست داشتن خروجی حسگرها یعنی $x_1(t)$ تا $x_M(t)$ ، هدف اصلی از این روش است. لازم به ذکر است که هیچگونه اطلاعاتی در مورد منابع $s_1(t)$ تا $s_N(t)$ و در مورد روش مخلوط شدن آنها (ضرایب a_{ij}) وجود ندارد. این مدل به صورت ماتریسی با رابطه زیر بیان می‌شود:

۳-۲. مخلوطهای کانولوتویو خطی

در رابطه (۷)، فرض ساده کننده لحظه‌ای بودن مخلوط در نظر گرفته شده است، یعنی از تأخیرهای متفاوت منابع در رسیدن به حسگرهای مختلف و این حقیقت که سیگنال‌های منبع از کانال‌های متفاوتی برای رسیدن به حسگرهای مختلف عبور می‌کند، صرف‌نظر شده است. مدل بهتر برای این حالت، «مخلوطهای کانولوتویو» است. این مدل با رابطه زیر بیان می‌شود:

$$x(t) = [A(z)] s(t) = \sum_k A_k s(t-k) \quad (9)$$

مفهوم رابطه (۹) این است که در این مخلوطها، ماتریس مخلوط کننده یک فیلتر خطی است. علاوه بر این، افزاره شکافده پرتو نیز یک فیلتر (z) است که $x(t) = [B(z)] y(t) = B(y)$ را ایجاد می‌کند. می‌توان نشان داد که این مخلوطها نیز جدا پذیر هستند [۱۲].

۴. مدل ریاضی سیگنال‌های خروجی ردیاب

۴-۱. مدولاسیون فرکانس

در شکل (۴) سامانه ردیاب نوری با فیلتر میان‌گذر به همراه ساختار یک رتیکل FM که از قسمت‌های شفاف و کدر تشکیل شده و برای مدولاسیون پرتو استفاده می‌شود، نشان داده شده است [۱۳].

زاویه ψ از رابطه (۱۰) به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} \psi &= \arctan \frac{r \sin \varphi + r_0 \sin \Omega_M t}{r \cos \varphi + r_0 \cos \Omega_M t} \\ &= \arctan \frac{\Delta \sin \varphi + \sin \Omega_M t}{\Delta \cos \varphi + \cos \Omega_M t} \end{aligned} \quad (10)$$

$$\Delta = \frac{r}{r_0}$$

در این رابطه، r_0 شعاع گردش لکه نورانی و r فاصله لکه نورانی از مرکز رتیکل است. سرعت گردش تصویر منبع نورانی حول مرکز رتیکل از رابطه (۱۱) بدست می‌آید:

$$\begin{aligned} w(t) &= \frac{d\psi}{dt} \\ &= \frac{\Omega_M (1 + \Delta \cos \Omega_M t \cos \varphi + \Delta \sin \Omega_M t \sin \varphi)}{\cos \Omega_M t \cos \varphi + \Delta^2 + 2\Delta(\cos \Omega_M t \sin \varphi)} \end{aligned} \quad (11)$$

برای رتیکل شکل (۴) با n جفت قسمت شفاف و کدر، فرکانس لحظه‌ای پرتو شار از رابطه (۱۲) بدست می‌آید:

$$\hat{w}(t) = w_0 - \Delta w_m \cos(\Omega_M t - \varphi) \quad (12)$$

$$M \underline{\Delta} = \begin{bmatrix} 1 & m_{12} \\ m_{21} & 1 \end{bmatrix} \quad (4)$$

در نتیجه خواهیم داشت:

$$y = (I + M)^{-1} x \quad (5)$$

بنابراین اگر ضرایب m_{12} و m_{21} طوری انتخاب شوند که $A \underline{\Delta} [a_{ij}] = I + M$ شود، برای تعیین ضرایب m_{12} و m_{21} بهصورت وفقی پیشنهاد شده است:

$$\begin{cases} m_{12} \leftarrow m_{12} - \mu f(y_1) g(y_2) \\ m_{21} \leftarrow m_{21} - \mu f(y_2) g(y_1) \end{cases} \quad (6)$$

در این الگوریتم، μ عدد مثبت کوچکی است که نرخ یادگیری را تعیین می‌کند و $f(y)$ و $g(y)$ دوتابع غیرخطی و فرد هستند که جوتون و هراولت این توابع را به صورت y^3 و $arctg(y) = arctg(y)$ در نظر گرفته و نشان دادند که این الگوریتم قادر به جداسازی سیگنال‌ها است. با توجه به اینکه در مسئله جداسازی منابع کور، مؤلفه‌های مستقل سیگنال‌های مشاهده شده جدا می‌شوند، این مسئله «تحزیه به مؤلفه‌های مستقل» نیز نامیده می‌شود. از جمله مدل‌های جداسازی منابع کور می‌توان به مخلوطهای خطی ساده، مخلوطهای کانولوتویو خطی، مخلوطهای غیرخطی، مخلوطهای پساناخطی و مخلوطهای کانولوتویو پساناخطی اشاره کرد.

۳-۱. مخلوطهای خطی لحظه‌ای

ساده‌ترین مدل جداسازی منابع کور، مدل خطی لحظه‌ای است که در آن فرض می‌شود N سیگنال مشاهده شده، $(x_1(t), \dots, x_N(t))$ به صورت مخلوط خطی لحظه‌ای N سیگنال مستقل دارای میانگین صفر $(s_1(t), \dots, s_N(t))$ باشند. این مدل با رابطه زیر بیان می‌شود:

$$x_i(t) = \sum_{j=1}^N a_{ij} s_j(t), \quad j=1, \dots, N \quad (7)$$

این مدل به صورت ماتریسی با رابطه (۸) بیان می‌شود:

$$x(t) = A s(t); \quad x = A s \quad (8)$$

$$A \underline{\Delta} [a_{ij}]; \quad s \underline{\Delta} (s_1, \dots, s_N)^T$$

در این رابطه، A ماتریس مخلوط کننده، s بردار منبع و x بردار مشاهده نامیده می‌شود. مسئله جداسازی منابع کور (در حالت مخلوطهای خطی لحظه‌ای) پیدا کردن ماتریس جدا کننده است، طوری که بردار خروجی $y = Bx$ تخمینی از بردار منبع s باشد. طبق قضیه دارمو، مخلوطهای خطی لحظه‌ای جدا پذیرند به شرط اینکه: ۱- سیگنال‌های منبع مستقل باشند و ۲- حداکثر یکی از منابع اصلی گوسی باشد.

$$I(t) = I_p s(r_0, \Omega_M t - \varphi_0) \quad (18)$$

با جایگذاری رابطه (۱۴) در رابطه (۱۸) داریم:

$$I(t) = I_p \cos\left[n\Omega_M t - n\frac{r}{a} \sin(\varphi)\right] \quad (19)$$

۲-۴. استخراج مدل سیگنال

شدت نور در نقطه فرضی Q (آشکارساز) از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$I_Q = \langle u(Q, t) u^*(Q, t) \rangle \quad (20)$$

که در آن برای $u(Q, t)$ داریم:

$$u(Q, t) = u(Q_1, t) + u(Q_2, t) \quad (21)$$

در این رابطه، $u(Q_1, t)$ اختشاش تولید شده در نقطه Q ، توسط نقطه نورانی P_1 در صفحه \sum است و $u(Q_2, t)$ اختشاش تولید شده در نقطه Q ، توسط نقطه نورانی P_2 در صفحه \sum است. کمیت‌های $u(Q_1, t)$ و $u(Q_2, t)$ با استفاده از اصل هویگنس-فرنل در مورد انتشار امواج نوری به دست می‌آیند. برای حالت نور شبکه تک رنگ، $u(Q_1, t)$ از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$u(Q_1, t) = \sum_i \frac{\int \int \frac{u(p_i, t - d_i/c)}{d_i} k(P_i, Q_1) \Lambda_i \, dP_i}{d_i} \quad (22)$$

در این رابطه، Λ_i ضریب انحراف نامیده می‌شود و برای یک زاویه تفرق کوچک θ_i تقریباً برابر $\frac{1}{j\lambda}$ است، که λ طول موج مرکزی در باند نور منتشر شده است.

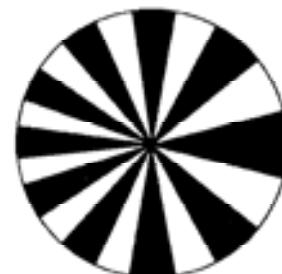
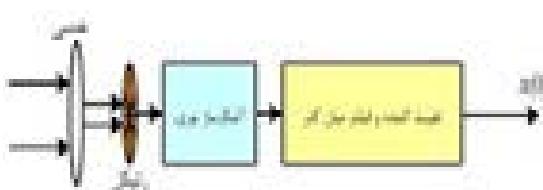
اگر شدت نور بر حسب طیف تابش بیان شود و با در نظر گرفتن قابلیت پاسخ‌دهی، برای منابع شبکه تک رنگ و تک‌رنگ خالص، مقدار جریان نوری از رابطه (۲۳) به دست می‌آید:

$$\begin{aligned} i(t) &= \frac{A}{\lambda^2} \frac{I(p, \lambda, t)}{d_1^2} R(\bar{\lambda}) s(r_1, \varphi_1, t) \\ &\quad + \frac{A}{\lambda^2} \frac{I(p_2, \lambda, t)}{d_2^2} R(\bar{\lambda}) s(r_2, \varphi_2, t) \\ &\quad + \frac{1}{\lambda^2 d_1 d_2} \sqrt{I(p_1, \lambda, t) I(p_2, \lambda, t)} \gamma_{12}(t) \\ &\quad \times s(r_1, \varphi_1, t) \times s(r_2, \varphi_2, t) \end{aligned} \quad (23)$$

که در آن، A مساحت و $R(\bar{\lambda})$ قابلیت پاسخ‌دهی آشکارساز است. با وارد کردن ضرایب $\rho(\lambda)$ و $\tau(\lambda)$ در رابطه (۲۳)، شدت جریان‌های نوری i_1 و i_2 به دست می‌آیند. $\tau(\lambda)$ ضریب انتقال رتیکل جداکننده پرتو و $\rho(\lambda)$ ضریب بازتاب شکافت‌دهنده پرتو است. سیگنال‌های خروجی ردیاب نوری x_1 و x_2 با عبارت زیر بیان می‌شوند:

$$x_j(t) = g_j(t) * i_j(t) \quad j = \{1, 2\} \quad (24)$$

که g_1 و g_2 پاسخ ضربه تقویت کننده آشکارساز و مفهوم نماد $*$ ، کاتولوشن است. با استفاده از رابطه (۲۳) معادلات زیر برای منابع شبکه تک رنگ و تک رنگ به دست می‌آیند [۱۱ و ۱۳]:

شکل ۴. (الف) سامانه ردیاب نوری با فیلتر میان‌گذر و (ب) ساختار رتیکل

که در آن داریم:

$$w_0 = n\Omega_M \quad (13)$$

$$\Delta w_m = \Delta n \Omega_M \quad (13)$$

می‌توان نشان داد کهتابع انتقال این رتیکل با فرکانس لحظه‌ای که از رابطه (۱۲) به دست می‌آید، به صورت زیر است [۱۱ و ۱۳]:

$$s(r, \varphi) = \cos[w_0 t - \beta \sin(\Omega_M t - \varphi)] \quad (14)$$

این رابطه، شکل استاندارد یک سیگنال FM است. این شکل موج در حقیقت، هارمونیک اصلی پاسخ آشکارساز نوری به شار نوری ورودی است. مؤلفه طیف سیگنال حول فرکانس‌های w_0 و $2w_0$ و... نیز به وجود می‌آید، ولی فیلتر میان‌گذر شکل (۴-الف) این مؤلفه‌ها را حذف می‌کند. در نتیجه برای شار نوری روی سطح آشکارساز به صورت تقریبی می‌توان نوشت [۱۳]:

$$\hat{\phi}(\lambda, t) = \phi(\lambda, t) s(r, \varphi, t) \quad (15)$$

فرکانس پایه رتیکل، $f_0 = nf_M$ فرکانس مدوله کننده است. انحراف سیگنال FM نیز از رابطه زیر به دست می‌آید [۱۳]:

$$\beta = \frac{\Delta f_0}{f_M} = \frac{\Delta n f_M}{f_M} = \Delta n = n \times \frac{r}{r_0} = kr \quad (16)$$

که در آن n و r_0 ثابت‌های طراحی هستند و انحراف β متناسب با فاصله شعاعی تصویر از محور گردش است. $s(r, \varphi, t)$ ، تابع انتقال رتیکل است و r و φ متغیرهای فضایی تابع انتقال رتیکل هستند که به ترتیب در محدوده صفر تا R و $-\pi$ تا π هستند. جریان خروجی آشکارساز متناسب با شدت نور خروجی از رتیکل است و از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$I(t) = I_p \int_0^R \int_{-\pi}^{\pi} s(r, \varphi) \delta[r - r_0, \theta - (\Omega_M t - \varphi)] r d\varphi dr \quad (17)$$

که در آن، Ω_M سرعت گردش رتیکل بر حسب r rad s⁻¹ و θ به ترتیب مختصات فضایی تصویر منبع نورانی بر روی رتیکل است. بیشینه شدت نور نیز با I_p بیان شده است. چون کاتولوشن هر تابع با تابع ضربه برابر مقدار تابع در نقطه وقوع تابع ضربه است، در نتیجه برای رابطه (۱۷) خواهیم داشت:

که $x(w)$ و $s(w)$ بردارهای هستند که مؤلفه های آنها، تبدیل فوریه گسسته سیگنال های مشاهده شده و سیگنال های منبع هستند و $G(w)$ ماتریسی است که عناصر آن، تبدیل فوریه گسسته پاسخ ضربه معادلات (۲۷) است. سه فرض اصلی برای جداسازی منابع در الگوریتم های جداسازی منابع کور، استقلال آماری سیگنال های منابع، غیر گوسی بودن سیگنال های منابع و غیر منفرد بودن ماتریس مخلوط کننده است.

۵. طراحی الگوریتم و نتایج شبیه سازی

جداسازی منابع از مخلوط های کانولوتویو به جداسازی سیگنال هایی گفته می شود که در محیطی مخلوط شده اند که سیگنال های منابع با تأخیرهای متفاوت به حسگرهای مختلف عبور می کنند و هیچ اطلاعاتی در مورد خواص منابع و شرایط مخلوط شدن وجود ندارد. هدف جداسازی منابع از مخلوط های کانولوتویو پیدا کردن فیلتری است که با اعمال آن فیلتر به سیگنال $x(t)$ ، سیگنال (t) از حاصل شود که مدلی از سیگنال اصلی باشد. در مخلوط های کانولوتویو، اگر خروجی ها مستقل شوند آنگاه می توان نتیجه گرفت که منابع از یکدیگر جدا شده اند. الگوریتم های موجود برای حل مسئله مخلوط های کانولوتویو به دو دسته الگوریتم های حوزه زمان و الگوریتم های حوزه فرکانس تقسیم می شوند. الگوریتم های مبتنی بر تنک بودن نیز وجود دارد که در مواردی که سیگنال در حوزه زمان یا فرکانس به صورت تنک باشد، کاربرد دارد.

۵-۱. الگوریتم های حوزه زمان

مزیت الگوریتم های حوزه زمان، هم گرایی بهتر حول نقطه بهینه و ایجاد استقلال بهتر است. عیب این روش ها از بین رفتن همگرایی در محیط هایی با تفرق بالا و داشتن پارامترهای زیاد که باید تنظیم شود، است [۱۴]. استفاده از تابع هزینه یکی از روش های جداسازی منابع کور است. تابع هزینه نقش یکتابع معرفی می کند، به این مفهوم که بیشینه شدن این تابع منجر به حل مسئله می شود. اثبات شده است که در الگوریتم های جداسازی منابع کور، استفاده از توابع هزینه در درجات بالاتر برای استخراج منابع موثر است [۱۴]. مانند الگوریتم های رائمه شده در مراجع [۱۵-۱۶]، برای رسیدن به همگرایی، به تعداد زیادی تکرار نیاز است که در نتیجه زمان رسیدن به همگرایی طولانی می شود. علاوه بر این، در محیط هایی با تفرق بالا نیز بازده خوبی ندارد. برخی دیگر از این روش ها مانند الگوریتم های ارائه شده در مراجع [۱۷-۱۸] نیاز به تنظیم پارامترهای زیادی دارد. در روش مبتنی بر شکل درجه دوم معیار آمارگان مرتبه بالاتر، به منظور جداسازی منابع، از مخلوط کانولوتویو چند ورودی چند خروجی [۱۶] استفاده می شود. در ابتدا مدل مخلوط به صورت زیر فرض می شود:

$$x(n) = \sum_k H(k)s(n-k) \quad \forall_n \quad (30)$$

$$\begin{aligned} x_1(t) &= g_{11}(t)*s(r_1, \varphi_1, t) \\ &+ g_{12}(t)*s(r_2, \varphi_2, t) \\ &+ g_{13} * [\gamma_{12}(t) \times s(r_1, \varphi_1, t) \times s(r_2, \varphi_2, t)] \\ x_2(t) &= g_{21}(t)*s(r_1, \varphi_1, t) \\ &+ g_{22}(t)*s(r_2, \varphi_2, t) \\ &+ g_{23} * [\gamma_{12}(t) \times s(r_1, \varphi_1, t) \times s(r_2, \varphi_2, t)] \end{aligned} \quad (25)$$

از روابط زیر به دست می آیند [۱۱ و ۱۲] و $i, j \in \{1, 2, 3\}$

$$\begin{aligned} g_{11}(t) &= A_1 g_1(t) B_{11}(\lambda, t) \\ g_{12}(t) &= A_1 g_1(t) B_{12}(\lambda, t) \\ g_{13}(t) &= A_1 g_1(t) 2k_1 k_2 \sqrt{B_{11}(\lambda, t) B_{12}(\lambda, t)} \times \text{Re}\{\gamma_{12}(\Delta t)\} \\ g_{21}(t) &= A_2 g_2(t) B_{21}(\lambda, t) \\ g_{22}(t) &= A_2 g_2(t) B_{22}(\lambda, t) \\ g_{23}(t) &= A_2 g_2(t) 2K_1 K_2 \sqrt{B_{21}(\lambda, t) B_{22}(\lambda, t)} \text{ Re}\{\gamma_{12}(\Delta t)\} \\ B_{11}(\lambda, t) &= \int \tau(\lambda) I_1(\lambda, t) R_1(\lambda) d\lambda \\ B_{12}(\lambda, t) &= \int \tau(\lambda) I_2(\lambda, t) R_1(\lambda) d\lambda \\ B_{21}(\lambda, t) &= \int \rho(\lambda) I_1(\lambda, t) R_2(\lambda) d\lambda \\ B_{22}(\lambda, t) &= \int \rho(\lambda) I_2(\lambda, t) R_2(\lambda) d\lambda \end{aligned} \quad (26)$$

این مدل سیگنال، یک مدل غیرخطی است. اگر $\gamma_{12}(t) = 0$ باشد، یعنی منابع نوری ناهمدوس باشند، آنگاه این مدل به یک مدل سیگنال خطی تبدیل می شود. اگر $\gamma_{12}(t)$ مقدار ثابتی باشد، آنگاه مدل سیگنال با اعمال یک فیلتر میانگذر به یک مدل خطی تبدیل می شود. اگر $\gamma_{12}(t)$ تابعی از زمان باشد، می توانیم یک منبع مصنوعی سیگنال به صورت $\{s_3(t) = \text{Re}\{\gamma_{12}(t) s_1(t) s_2(t)\}$ در نظر بگیریم و الگوریتم های جداسازی منابع کور را در حالت فرو معین (حالتی که تعداد منابع بیشتر از تعداد حسگرها باشد) استفاده کنیم و یا برای بازیابی ۳ سیگنال منبع از ۳ سیگنال مشاهده شده، یک شکافنده پرتو و یک آشکارساز به سامانه اضافه کنیم.

مدل سیگنال را می توان با اعمال یک فیلتر میانگذر مناسب به مدل خطی زیر تبدیل کرد:

$$\begin{aligned} \hat{x}_1(t) &= \hat{g}_{11}(t)*s_1(t) + \hat{g}_{12}*s_2(t) \\ \hat{x}_2(t) &= \hat{g}_{21}(t)*s_1(t) + \hat{g}_{22}*s_2(t) \end{aligned} \quad (27)$$

مدل سیگنال رابطه (۲۷) یک مدل سیگنال کانولوتویو است و به صورت ریاضی با عبارت زیر تعیین می شود:

$$x = G * s \quad (28)$$

که G ماتریس پاسخ ضربه است. اگر این مدل سیگنال به حوزه فرکانس برده شود، مدل سیگنال در حوزه فرکانس به صورت زیر بیان می شود:

$$x(w) = G(w) s(w) \quad (29)$$

ج) منابع ایستان متناوب که در این حالت تابع هزینه مخلوط کننده با $y(n), y^*(n), y(n), y^*(n)\}$ تحت قید $E\{|y(n)|^2\} = 1$ بیشینه می‌شود. نماد $\langle \cdot \rangle$ عملگر متوسط‌گیری زمانی است. این تابع هزینه برای منابع ایستان متناوب حقیقی و موهومی استفاده می‌شود.

۲-۵. الگوریتم‌های حوزه فرکانس

اولین مزیت الگوریتم‌های حوزه فرکانس این است که مسئله مخلوط کانولوتویو را به چند مسئله مخلوط لحظه‌ای در هر بین فرکانسی تبدیل می‌کند. مزیت دوم این روش‌ها این است که همگرایی سرعی دارند. اولین عیب این روش، مسئله جایگشت و مقیاس‌گذاری است و عیب دوم آن نیز این است که تعداد زیاد نمونه‌ها در هر باند فرکانسی باعث می‌شود که فرض استقلال از بین برود و کیفیت جداسازی کاهش یابد [۱۲]. نتایج شبیه‌سازی این مقاله بر روشهای توسعه لوکانس پارا و همکارانش ارائه شده است قرار دارد [۱۸]. در این روش از مدل مخلوط کانولوتویو نویزی با رابطه زیر استفاده می‌شود:

$$x(t) = A * s(t) + n(t) \quad (33)$$

همانند الگوریتم‌های دیگر حوزه فرکانس، این روش نیز مسئله را به حوزه فرکانس منتقل می‌کند و در همه فرکانس‌ها مسئله به طور همزمان حل می‌شود. همبستگی متقابل سیگنال $x(t)$ از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$R_x(t, t+\tau) = \langle x(t)x^T(t+\tau) \rangle \quad (34)$$

برای سیگنال‌های ایستان، زمان قطعی و قوع سیگنال مهم نیست و همبستگی به زمان نسبی بستگی دارد، به این مفهوم که می‌توان رابطه زیر را نوشت:

$$R_x(t, t+\tau) = R_x(\tau) \quad (35)$$

با استفاده از این رابطه فوق و رابطه (۳۳) تبدیل ۲، $R_x(\tau)$ از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$R_x(\tau) = A(z)\Lambda_s(z)A^H(z) + \Lambda_n(z) \quad (36)$$

در این رابطه $A(z)$ ، $\Lambda_s(z)$ و $\Lambda_n(z)$ به ترتیب تبدیل ۲ فیلتر پاسخ ضربه محدود (τ) و خود همبستگی سیگنال‌های منبع و نویز است. با فرض استقلال، این ماتریس‌ها قطری هستند. در کاربردهای عملی تعداد محدودی از ضرایب فیلتر استفاده می‌شود. اگر طول فیلتر را L و طول هر فریم DFT را T در نظر بگیریم، می‌توان نوشت:

$$x(\omega, t) \approx A(\omega)s(\omega, t) + n(\omega, t) \quad (37)$$

که در آن $x(\omega, t)$ ، تبدیل فوریه گسسته فریم $[x(t), \dots, x(t+\tau)]$ است و از رابطه زیر به دست می‌آید:

در این رابطه، $x(n) = (x_1(n), \dots, x_M(n))^T$ بردار مشاهدات، $s(n) = (s_1(n), \dots, s_N(n))^T$ بردار منابع و $H(k)$ پاسخ ضربه فیلتر مخلوط کننده با N ورودی و M خروجی است. با اعمال تابع هزینه، یک منبع از مخلوط استخراج می‌شود. پس از جداسازی یک منبع، سهم این منبع از سیگنال‌های مشاهده شده کسر می‌گردد. پس از این کار، مسئله جداسازی N منبع از مخلوط، به مسئله ساده‌تر جداسازی $N-1$ منبع تبدیل می‌شود؛ به همین علت این روش، روش تقلیلی نامیده می‌شود.

این الگوریتم به صورت زیر ارائه می‌گردد:

$$\text{۱. } p=1, \text{ استخراج اولین منبع } Z, y_i(n) \text{ از مشاهدات } (x^{(1)}(n))_n = (x(n))_n$$

$$\text{۲. برای } p \in \{2, \dots, N\} \text{ دو مرحله جداسازی انجام می‌شود:}$$

الف) کاهش سهم منبعی که در مرحله -1 استخراج شده است که سیگنال $(x^{(p)}(n))_n$ با M مؤلفه و به صورت مخلوط $N-p+1$ منبع را نتیجه می‌دهد. در کاهش سهم منبع -1 ، عبارت زیر محاسبه می‌شود:

$$(x^{(p)}(n))_n = x^{(p-1)}(n) - \sum_k t^{(p)}(k) y_{p-1}(n-k), n \in z \quad (31)$$

که عبارت $t^{(p)}(k), k \in Z$ پاسخ ضربه یک فیلتر با یک ورودی و M خروجی است. چون منابع مستقل از یکدیگر هستند، این پاسخ ضربه کمینه کننده عبارت زیر است:

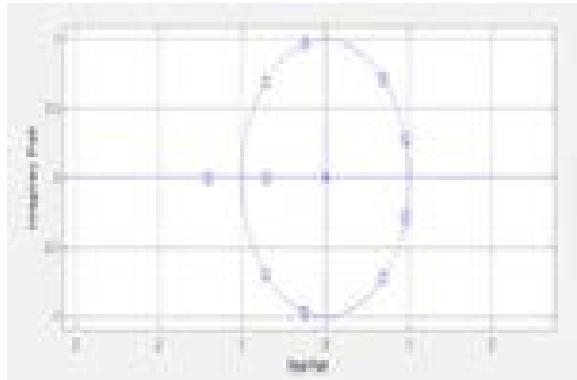
$$\mathcal{E}(t^{(p)}) = E\{|x^{(p)}(n)|^2\} \quad (32)$$

در عمل، فیلترها پاسخ ضربه محدودی دارند و مسئله فوق به حل مسئله کمترین مربعات برای یک سیستم خطی تبدیل می‌شود. ب) استخراج منبع p ام، $y_p(n)$ از مشاهدات اصلاح شده $(x^{(p)}(n))_n$.

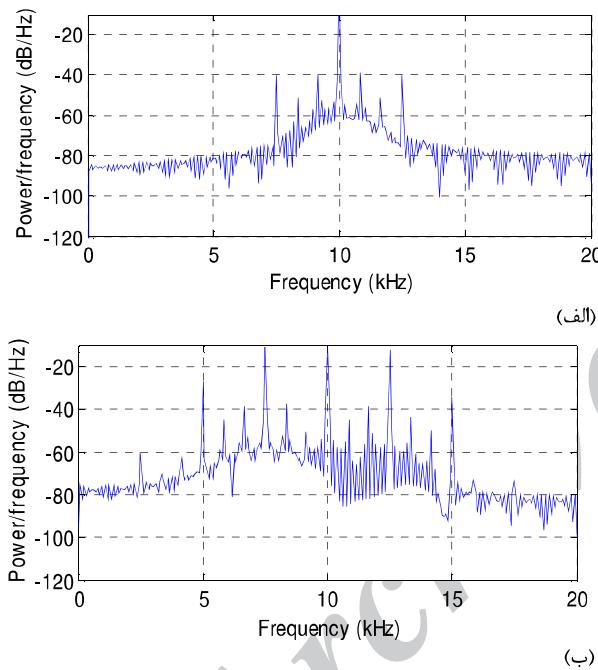
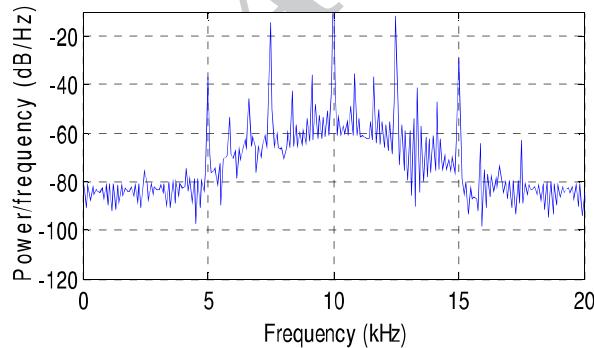
لازم است به این نکته توجه شود که اغلب روش‌های تقلیلی منجر به جمع شدن خطاهای می‌شوند. در این روش از توابع هزینه زیر برای حالتهای مختلف استفاده می‌شود:

الف) حالت منابع ایستان (حقیقی) که در این حالت تابع $|cum\{y(n), y(n), y(n), y(n)\}|^2$ هزینه بیشینه می‌شود. این تابع هزینه برای منابع ایستان با مقدار حقیقی قابل قبول است.

ب) حالت منابع ایستان (حقیقی و مختلط) که در این حالت تابع $|\Lambda_n(z)|^2$ هزینه بیشینه می‌شود. این تابع هزینه برای منابع ایستان $E\{|y(n)|^2\} = 1$ بیشینه می‌شود. این تابع هزینه برای منابع ایستان حقیقی و مختلط قابل قبول است. همچنین در این حالت می‌توان از بیشینه کردن تابع هزینه $E\{|cum\{y(n), y^*(n), z(n), z^*(n)\}|^2\}$ قید $E\{|y(n)|^2\} = 1$ استفاده کرد که $(z(n))_n$ یک سیگنال مرجع ثابت است.

شکل ۷. دیاگرام صفر و قطب فیلتر پاسخ ضربه محدود

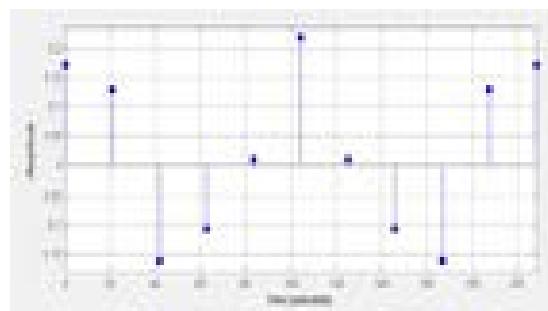
شکل ۸. طیف توان سیگنال‌های منبع، (الف) s_1 (ب) s_2 شکل ۹. طیف توان سیگنال‌های مشاهده شده، (الف) x_1 (ب) x_2

$$x(\omega, t) = \sum_{\tau=0}^{T-1} e^{-i2\pi\omega\tau/T} x(t+\tau) \quad (38)$$

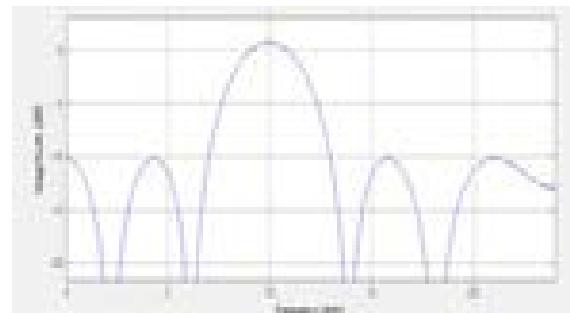
$A(\omega)$ و $s(\omega, t)$ نیز با استفاده از رابطه‌هایی مشابه رابطه (۳۸) به دست می‌آیند.

۵-۳. نتایج شبیه‌سازی

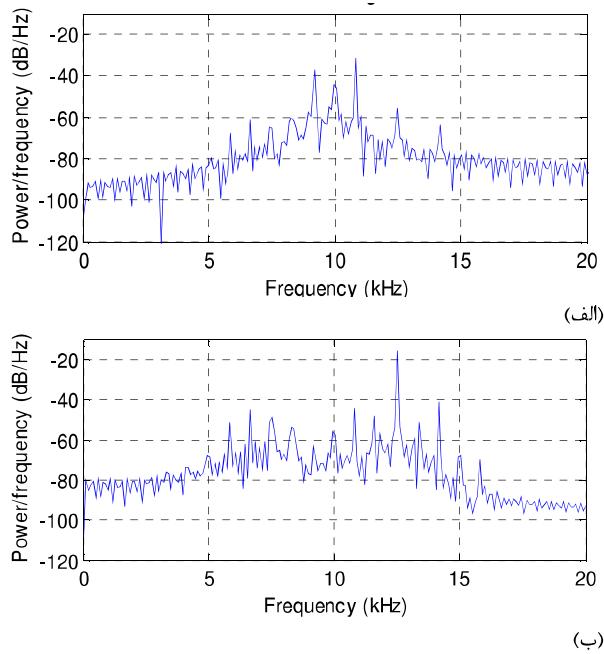
در این مقاله سیگنال‌های x_1 و x_2 با استفاده از معادلات (۱۴)، (۱۶) و (۲۵) مدل شده‌اند [۲۰]. در شبیه‌سازی، تعداد پره‌های مات و شفاف رتیکل برابر ۱۲ در نظر گرفته شده است. همچنین فرض می‌شود که $\Omega_m = 20\pi \text{ krads}^{-1}$ و نقاط نورانی با شعاع‌های $r_{02} = 1.5\text{mm}$ و $r_{01} = 1.2\text{mm}$ حول نقاطی با مختصات $r_2 = 0.5\text{mm}$ و $r_1 = 0.1\text{mm}$ نسبت به مرکز رتیکل دوران کنند. برای فیلتر میان‌گذر از یک فیلتر پاسخ ضربه محدود که پاسخ ضربه، پاسخ دامنه و دیاگرام قطب و صفر آن به ترتیب در شکل‌های (۵)، (۶) و (۷) نشان داده شده است، استفاده می‌شود. طیف توان سیگنال‌های s_1, s_2, x_1, x_2, y_1 و y_2 به ترتیب در شکل‌های (۸)، (۹)، (۱۰) و (۱۱) نشان داده شده است. شکل‌های (۱۰-الف) و (۱۰-ب) به ترتیب، طیف توان سیگنال‌های y_1 و y_2 با استفاده از الگوریتم حوزه زمان و شکل‌های (۱۱-الف) و (۱۱-ب) به ترتیب، طیف توان سیگنال‌های y_1 و y_2 با استفاده از الگوریتم حوزه فرکانس را نشان می‌دهند.

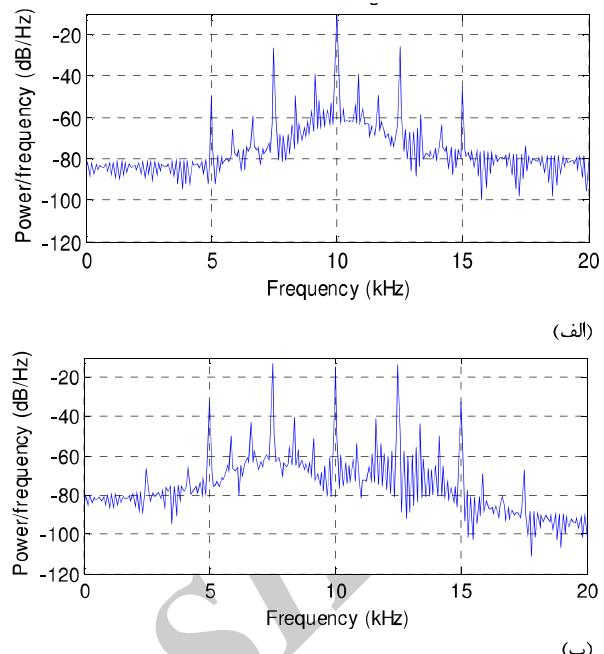
شکل ۵. پاسخ ضربه فیلتر پاسخ ضربه محدود

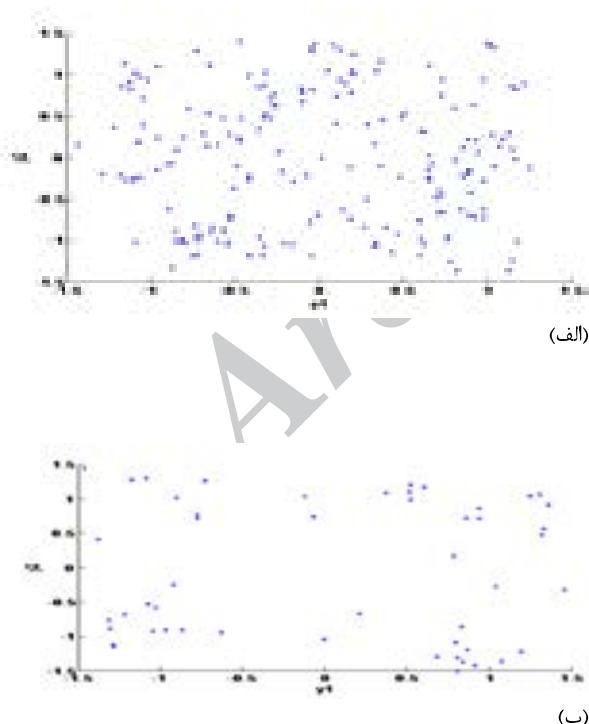
شکل ۶. پاسخ دامنه فیلتر پاسخ ضربه محدود

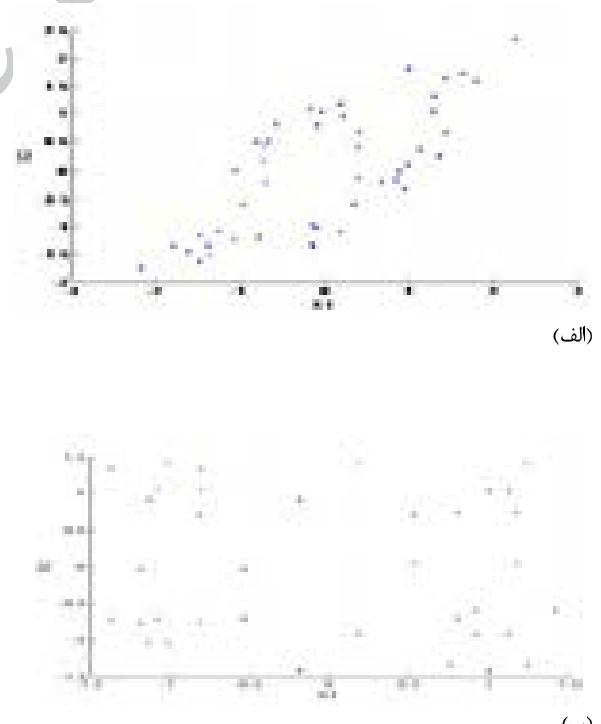
شکل ۱۱. طیف توان سیگنال‌های بازسازی شده با اعمال الگوریتم حوزه فرکانس، (الف) y_1 (ب) y_2

شکل ۱۰. طیف توان سیگنال‌های بازسازی شده با اعمال الگوریتم حوزه زمان، (الف) y_1 (ب) y_2

شکل ۱۳. توزیع توان سیگنال y با اعمال (الف) الگوریتم حوزه زمان و (ب) الگوریتم حوزه فرکانس

شکل ۱۲. توزیع توان (الف) سیگنال x^S و (ب) سیگنال x

مقایسه نتایج به دست آمده در این مقاله که در اجرای آن از یک فیلتر پاسخ ضریب محدود درجه ۳ استفاده شد، با آنچه که پیشتر توسط سایر محققان گزارش شده است (از جمله نتایج مرجع [۱۹]) نشان می‌دهد که در روش ارائه شده در این مقاله برای رسیدن به همگرایی به تکرار زیادی نیاز نیست. از این رو، زمان رسیدن به پاسخ به مراتب کوتاه‌تر خواهد بود.

از طرف دیگر در محیط‌هایی با تفرق بالا نیز دارای بازده خوبی است. لازم به ذکر است که برای جداسازی منابع از مخلوط‌های کانولوتویو علاوه بر دو نوع الگوریتم حوزه زمان و حوزه فرکانس، الگوریتم‌های مبتنی بر تکبودن نیز وجود دارد که در حل مشکل حساسیت جستجوگرهای رتیکلی به اقدامات متقابل فروسرخ قادر کاربرد هستند. دلیل این امر این است که سیگنال‌های منبع از نوع سیگنال‌های FM هستند و نمی‌توان از این روش‌ها استفاده کرد.

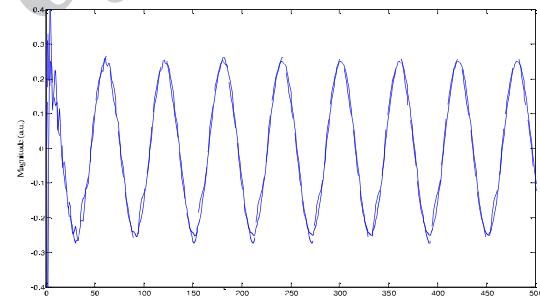
۶. نتیجه‌گیری

در این مقاله یک روش حل مشکل حساسیت جستجوگرهای رتیکلی به اقدامات متقابل فروسرخ با استفاده از الگوریتم‌های جداسازی منابع کور ارائه شد. ابتدا مدل سیگنال خروجی جستجوگر رتیکلی بهبود یافته به دست آورده شد. در حالتی که منابع نوری (هدف و فلیر) در میدان دید جستجوگر رتیکلی ناهمدوس قرار گرفته باشد، مدل سیگنال خروجی جستجوگر رتیکلی بهبود یافته یک مدل کانولوتویو خطی به دست خواهد آمد. اما در حالتی که منابع نوری (هدف و فلیر) همدوس باشند، مدل سیگنال خروجی جستجوگر رتیکلی بهبود یافته یک مدل کانولوتویو غیرخطی است که در این حالت با اعمال یک فیلتر میان‌گذر این مدل به یک مدل مخلوط کانولوتویو خطی تبدیل می‌شود.

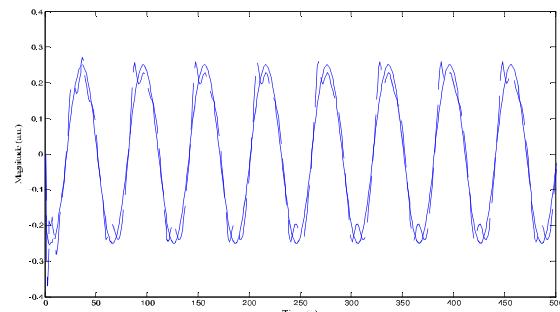
با اعمال الگوریتم‌های حوزه زمان و حوزه فرکانس به سیگنال‌های خروجی جستجوگر رتیکلی بهبود یافته توانستیم سیگنال‌های هدف و فلیر را جداسازی کنیم. علاوه بر این کار، با مقایسه روش‌های حوزه زمان و حوزه فرکانس مزايا و معایب هر کدام از این روش‌ها به دست آمد. مزیت روش‌های حوزه زمان، همگرایی بهتر حول نقطه بهینه و ایجاد استقلال بهتر است.

عیب این روش‌ها از بین رفتن همگرایی در محیط‌هایی با تفرق بالا و داشتن پارامترهای زیادی است که باید تنظیم شود. در مقابل، از جمله مزايا روش‌های حوزه فرکانس می‌توان تبدیل مسئله مخلوط کانولوتویو به چند مسئله مخلوط لحظه‌ای در هر بین فرکانسی و همگرایی سریع را نام برد. عیب اساسی این روش‌ها مسئله جایگشت و مقیاس‌گذاری است و عیب دیگر آن این است که تعداد زیاد نمونه‌ها در هر باند فرکانسی باعث می‌شود که فرض استقلال از بین برود که این امر باعث کاهش کیفیت جداسازی می‌شود.

سیگنال y_1 ، سیگنال بازیابی شده s_1 و سیگنال y_2 ، سیگنال بازیابی شده s_2 است. توزیع توام سیگنال‌های s_1 و s_2 به ترتیب در شکل-های (۱۲) و (۱۳) نشان داده شده است. شکل (۱۳-الف) توزیع توام سیگنال‌های y_1 و y_2 را با استفاده از الگوریتم حوزه زمان و شکل (۱۳-ب) توزیع توام سیگنال‌های y_1 و y_2 را با استفاده از الگوریتم حوزه فرکانس نشان می‌دهد. شکل (۱۲) نشان می‌دهد که از استقلال s_1 و s_2 می‌توان نتیجه گرفت که رابطه $p_{s_1 s_2}(s_1, s_2) = p_{y_1 y_2}(s_1, s_2)$ برقرار است و (s_1, s_2) ناحیه مستطیل شکل $\left\{ -1.5 \leq s_1 \leq 1.5, -1.5 \leq s_2 \leq 1.5 \right\}$ را ایجاد می‌کند. منحنی پراکندگی نمونه‌های منبع، یک ناحیه مستطیل شکل در فضای (s_1, s_2) را تشکیل می‌دهد. نگاشت کانولوتویو خطی $x = A * s$ ، این ناحیه را به یک ناحیه لوزی شکل تبدیل می‌کند. منحنی پراکندگی نمونه‌های سیگنال بازیابی شده که یک ناحیه مستطیل شکل در فضای (y_1, y_2) را تشکیل می‌دهد، ادعای ما را مبنی بر اینکه سیگنال‌های مخلوط از یکدیگر جدا شده‌اند، اثبات می‌کند. شکل‌های (۱۴) و (۱۵) به ترتیب، سیگنال‌های دموله شده با استفاده از الگوریتم حوزه زمان و الگوریتم حوزه فرکانس را نشان می‌دهند. در هر شکل منحنی خط پر، سیگنال اصلی دموله شده و منحنی خط‌چین، سیگنال بازیابی شده دموله شده را نشان می‌دهد.

شکل ۱۴. سیگنال‌های دموله شده: منحنی خط پر، سیگنال اصلی دموله شده و منحنی خط‌چین، سیگنال بازسازی شده دموله شده با اعمال الگوریتم حوزه زمان

شکل ۱۵. سیگنال‌های دموله شده: منحنی خط پر، سیگنال اصلی دموله شده و منحنی خط‌چین، سیگنال بازسازی شده با اعمال الگوریتم حوزه فرکانس دموله شده

۷. مراجع

- [12] Yellin, D.; Weinstein, E. "Criteria for Multi-Channel Signal Separation."; IEEE Trans. Signal Processing 1994, 42, 2158-2168.
- [13] Kopriva, I.; Persin, A. "Discrimination of Optical Sources by Use of Adaptive Blind Source Separation Theory."; Applied Optics 1999, 38, 1115-1126.
- [14] Douglas, S. C.; Gupta, M.; Sawada, S.; Makino, S. "Spatio-Temporal fast ICA Algorithms for the Blind Separation of Convolution Mixtures."; IEEE Trans. Speech Audio Process 2007, 15, 1511-1520.
- [15] Babaie-Zadeh, M.; Jutten, C.; Nayebi, K. "Differential of Mutual Information."; IEEE Signal Process. Letts. 2004, 11, 33-54.
- [16] Babaie-Zadeh, M.; Jutten, C.; Nayebi, K. "Minimization Projection (MP) Approach for Blind Separating CPNL Mixtures."; Proceedings of ICASSP'04, Montreal, Canada, 2004, 533-536.
- [17] Thomas, J.; Deville, Y.; Hosseini, S. "Time-Domain Fast Fixed-Point Algorithm for Convulsive ICA."; IEEE Signal Process. Letts. 2006, 13, 223-231.
- [18] Moulines, E.; Cardoso, J. F.; Gassiat, E. "Maximum likelihood for Blind Separation and Deconvolution of Noisy Signals Using mature Models."; Proc. IEEE International Conference on Acoustics, Pieech and Signal Processing (ICASSP'97), Munich, Germany, 1997, 1-4.
- [19] Parra, L.; Spence, C. "ConvoIutive Blind Separation of Non-Stationary Sources."; IEEE Trans. Signal Process. 2000, 8, 320-328.
- [20] Moradian, M. R. "Discrimination of Optical Sources Using Blind Source Separation Approaches"; MSc Thesis, Shahid Rajae University, 2009.
- [1] Biberman, L. M. "Reticles in Electro-Optical Devices."; Pergmon Press, New York, 1966.
- [2] Driggers, R. G.; Halford, C. E.; Boreman, G. D. "Parameters of Spinning AM Reticles."; Appl. Opt. 1991, 30, 2675-2684.
- [3] Driggers, R. C.; Halford, K. C.; Boreman, G.; Lattman, D.; Williams, K. "Parameters of Spinning FM Reticles."; Appl. Opt. 1991, 3, 887-895.
- [4] Oh, J.; Doo, K. S.; Jahng, S. G.; Choi, J. S. "A New Counter-Countermeasure Algorithm for Two-Color Infrared Seekers."; Proc. SPIE 2000, 238-246.
- [5] Jahng, S. G.; Hong, H. K.; Choi, J. S. "Simulation of Rosette Infrared Seeker and Counter-Countermeasure using K-Means Algorihtm."; IEICE Trans. Fundamentals of Electronics, Communications and Computer Sciences 1999, E82-A, 987-993.
- [6] Herault, J.; Jutten, C.; Ans, B. "Detection of Primitive Variables in a Message by Composite Architecture Computational Neuroscience in Unsupervised Learning."; Proc. Conference on Signal Processing, Nice, France, 1985, pp. 1017-1022.
- [7] Comon, P. "Independent Component Analysis - a New Concept."; Signal Process. 1994, 36, 287-314.
- [8] Cardoso, J. F. "Blind Identification on Independent Signal with Higher-Order Statistics."; The Workshop on High-order Spectral Analysis, USA, 1989, 157-160.
- [9] Bell, T.; Sejnowski T. "An information Maximization Approach to Blind separation and Blind Deconvolution."; Neural Computation 1995, 7, 1004-1034.
- [10]Cardoso, J. F.; Laheld, B. "Equivariant Adaptive Source Separation."; IEEE Tran. Signal Processing 1996, 44, 3017-3030.
- [11] Szu, H.; Kopriva, I.; Persin, A. "Independent Component Analysis Approach to Resolve the Multi-Source Limitation of the Nutating Rising-Sun Reticle Based Optical Trackers."; Optics Communications 2000, 176, 77-89.